

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Lenky Oulíkové Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: J. F. K.,
bytem X,

žalovaný: Finanční úřad pro Středočeský kraj,
se sídlem Žitná 12, Praha,

o žalobě doručené Krajskému soudu v Praze dne 20. 3. 2019,

takto:

I. Žaloba, kterou se žalobce domáhá, aby soud

a) uznal žalovaného vinným z porušení § 579, § 1379, § 2909, § 1910 a § 2957 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů,

b) uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci a L. Š. finanční odškodnění za újmu způsobenou nezákonným úředním postupem v částce 5 000 000 Kč, přičemž na tomto odškodnění se mají osobně podílet úřední osoby zodpovědné za vydání nezákonného rozhodnutí ze dne 21. 7. 2014,

c) uložil žalovanému, aby žalobci a L. Š. zaslal omluvný dopis,

d) uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci a L. Š. náhradu za újmu způsobenou na zdraví (alkoholismus, infarkt) každému v částce 500 000 Kč,

se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 5. 3. 2019 podal k poštovní přepravě podání označené jako „žaloba proti Finančnímu úřadu pro Středočeský kraj“ adresované Nejvyššímu správnímu soudu, který je přípisem ze dne 14. 3. 2019 postoupil Krajskému soudu v Praze. V něm žalobce obsáhle popsal, že Finanční úřad pro Středočeský kraj (žalovaný) v souvislosti s podnikatelskou činností jeho bývalé manželky L. Š. zajistil neuhrazenou daň ve výši 19 157 734 Kč zřízením zástavního práva k různým nemovitým věcem ve společném jmění žalobce a jeho bývalé ženy; tento postup označil žalobce za nezákonný. Z podané žaloby nebylo jasné, zda jde o žalobu proti rozhodnutí, žalobu na ochranu proti nečinnosti, nebo o žalobu na ochranu proti nezákonnému zásahu. Předsedkyně senátu proto usnesením ze dne 10. 4. 2019, č. j. 43 Na 7/2019-9, žalobce vyzvala, ať uvede, o jaký žalobní typ se jedná, a podle toho doplní zákonné náležitosti a vhodně upraví žalobní návrh. Podáním ze dne 30. 4. 2019 žalobce upřesnil, že nejprve žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 30. 5. 2011, jímž zřídil zástavní právo k nemovitým věcem ve společném jmění žalobce a jeho bývalé manželky, a posléze dne 21. 7. 2014 chybně vydal další rozhodnutí, jímž zřídil *stejně zástavní právo k týmž nemovitým věcem*; toto rozhodnutí poté, co nazřel svou chybu, rozhodnutím ze dne

21. 4. 2016 zrušil. Původní zástavní právo zřízené rozhodnutím ze dne 30. 5. 2011 zůstalo zachováno. Žalobce dále uvedl, že se domáhá toho, aby soud:

a) uznal žalovaného vinným z porušení § 579, § 1379, § 2909, § 1910 a § 2957 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů;

b) uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci a L. Š. finanční odškodnění za újmu způsobenou nezákonným úředním postupem v částce 5 000 000 Kč, přičemž na tomto odškodnění se mají osobně podílet úřední osoby zodpovědné za vydání nezákonného rozhodnutí ze dne 21. 7. 2014;

c) uložil žalovanému, aby žalobci a L. Š. zaslal omluvný dopis;

d) uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci a L. Š. náhradu za újmu způsobenou na zdraví (alkoholismus, infarkt) každému v částce 500 000 Kč a

e) uložil žalovanému povinnost zrušit zástavní právo k nemovitým věcem ve vlastnictví žalobce a L. Š..

2. Soud usnesením ze dne 9. 5. 2019, č. j. 43 Na 7/2019 – 24, rozhodl mj. o vyloučení žaloby, kterou se žalobce domáhal výroku sub a) – d), k samostatnému projednání. Tato žaloba byla zapsána pod sp. zn. 43 A 36/2019.
3. Při prověřování podmínek řízení soud ve vztahu k žalobním petitům sub a) – d) shledal, že mu v projednání a rozhodnutí věci brání nedostatek pravomoci. Podle § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob. Žalobce se však domáhá náhrady nemajetkové újmy, což – byť mu měla být způsobena nezákonným úředním postupem – je spor v právní věci vyplývající ze soukromého práva, k jehož rozhodnutí jsou ve smyslu § 7 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), příslušné civilní soudy.
4. Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
5. Soud tedy s ohledem na výše popsany nedostatek pravomoci žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl s tím, že ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může žalobce podat žalobu u Obvodního soudu pro Prahu 1, který je s ohledem na § 9 a § 85 odst. 5 o. s. ř. soudem věcně a místně příslušným.
6. Soud navíc žalobce upozorňuje na § 6 zákona č. 82/1992 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, stanovící, které úřady jednají za stát ve věcech náhrady škody způsobené rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.
7. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud ve vztahu k návrhu, o kterém bylo rozhodnuto výrokem II., v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Navrhovatel může ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat žalobu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu, který je věcně příslušný rozhodnout jeho soukromoprávní spor (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

Odmítl-li žalobu soud, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví, protože šlo o věc, kterou soudy projednávají a rozhodují v občanském soudním řízení, a došla-li soudu příslušnému k občanskému soudnímu řízení do jednoho měsíce od právní moci usnesení žaloba v této věci, platí, že řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

Praha 17. května 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu